

Ik denk dat je te allen tijde in het leven weleens gegijzeld wordt door de situatie waarin je je bevindt of door je eigen manier van denken

Giphart

Vluchtelingen en lesbische thematiek

Schrijfster, muzikante én Zij aan Zij-boekenredacteur Karin Giphart heeft niet stilgezeten. Haar gloednieuwe boek *De Gijzelaar* ligt in de winkels. Wij spraken met haar over vluchtelingenleed wat aan bod komt in het verhaal maar ook over de lesbische thematiek die in dit boek een prominente rol speelt.

Op een haast zomerse septemberavond op een terras in Amsterdam heb ik afgesproken met Karin om te praten over haar nieuwe boek *De Gijzelaar*. Een verhaal over een traumatherapeute die in een gijzelingssituatie in het AZC terecht komt. Waarom heeft ze voor dit thema gekozen? “Jaren geleden, nog voor de vluchtelingencrisis, zat ik op een feestje met een psychologe te praten die therapie gaf aan zwaar getraumatiseerde vluchtelingen. Ze vroeg zich af waarom er in de media zo weinig over geschreven werd. Ik denk dat het probleem is dat als er teveel leed is, mensen zich hiervoor afsluiten. De psychologe wilde weten hoe je het verhaal dan kan schrijven zodat mensen het wel willen lezen. Ik had toevallig net een mooi boek gelezen *The Other Hand* van Chris Cleve dat ook over dit onderwerp ging. Ik zei dat een spannend boek over dit thema de mensen wel aan het lezen zou krijgen. Ze daagde me uit, als ik jouw files geef zonder de namen maar met de gebeurtenissen, zou jij daar dan een verhaal over maken? Ik ging aan de slag en ik las over alle narigheid die mensen kan overkomen.”

Vluchtelingencrisis

“Ik was bezig met schrijven en toen ontstond de vluchtelingencrisis en gingen we op vakantie naar Lesbos. Je gaat je bijna schuldig voelen voor de luxe die je hebt omdat je op het juiste moment op de juiste plek bent geboren. Bij ouders die me laten zijn wie ik ben en in een cultuur waarin ik mag zijn wie ik ben. Samen met Michelle heb ik maar een heel klein steentje kunnen bijdragen maar daar lopen echt helden rond. Zeker ook de Griekse bevolking die zelf middenin een crisis zaten. Het weinige dat ze hadden, deelden ze met de vluchtelingen. Het is bijzonder en mooi om te zien dat hoe minder mensen hebben, hoe meer ze bereid zijn om te delen. Ik ging terug naar Nederland en ik heb er uiteindelijk zes jaar over gedaan om dit boek te schrijven. Ik was bang dat mensen dachten dat ik mee wilde liften op de vluchtelingencrisis. Ik heb het verhaal uiteindelijk vanuit het perspectief van de trauma-therapeute geschreven. Ik zie die gijzeling in het boek veel groter. Ik denk dat je te alle tijde in het leven

weleens gegijzeld wordt door de situatie waarin je je bevindt of door je eigen manier van denken. Of vindt dat je op een bepaalde manier moet zijn.”

Lesbische thematiek

In haar vorige boeken speelden lesbische vrouwen een grote rol in het verhaal. We zijn benieuwd of dat in *De Gijzelaar* ook het geval is. “Jazeker, er zit weer een flinke portie lesbische thematiek in dit verhaal. Tijdens het schrijven kwam ik erachter dat ik het leuker vond als de dochter van de hoofdpersoon lesbisch was. Dat is in het boek geen probleem, maar haar dochter heeft net de meest stomme vriendin uitgekozen die je maar kunt bedenken. Hoe ga je daar als ruimdenkende moeder dan mee om?”

Het is een moeder die haar dochter helemaal geaccepteerd heeft en ik vind het fijn om met dat soort relaties te werken. Er zijn al heel veel verhalen over mensen die uit de kast komen maar ik vind het interessant om te zien hoe het daarna gaat. Het grappige is dat het al heel snel in het boek aan bod komt. (lachend) Ik doe het niet om andere mensen te pesten. Maar ik duw het mensen toch een beetje door hun strot, ik kan het niet laten.”

Taalcursussen

Naast het schrijven van *De Gijzelaar* heeft Karin zich het afgelopen jaar ook ingezet voor de Stichting Lezen en Schrijven waarvoor ze taalcursussen geeft aan vluchtelingen. “Ik vraag aan de cursisten om een dierbare herinnering, om te laten zien dat iedereen op een simpele manier hele mooie verhalen kan neerzetten. De cursisten zijn vaak mensen die nog nooit een lesbienne hebben gezien. Het is niet zo dat ik me voorstel als Karin die lesbisch is maar achteraf komt het weleens ter sprake. Het grappige is dat de mensen waar ik van had verwacht dat ze er moeite mee zouden hebben dat juist positief reageren. Het is een beetje mijn manier om ze via een omweg kennis te laten maken met een lesbische vrouw. Ik vind het belangrijk dat ze zien dat ik kinderen heb en een normaal mens ben.” ■